DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 18 oktober 2007 *

I mål C-173/06,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, framställd av Commissione tributaria regionale di Genova (Italien) genom beslut av den 13 februari 2006, som inkom till domstolen den 3 april 2006, i målet

Agrover Srl

mot

Agenzia Dogane Circoscrizione Doganale di Genova,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Rosas samt domarna J. Klučka, A. Ó Caoimh, P. Lindh (referent) och A. Arabadjiev,

* Rättegångsspråk: italienska.

generaladvokat: V. Trstenjak,
justitiesekreterare: förste handläggaren L. Hewlett,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 28 februari 2007,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Agrover srl, genom G. Leone, avvocato,

— Italiens regering, genom I.M. Braguglia, i egenskap av ombud, biträdd av G. Albenzio, avvocato dello Stato,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom J. Hottiaux och D. Recchia, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 7 juni 2007 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 216 och 220 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 av den 16 november 2000 (EGT L 311, s. 17) (nedan kallad tullkodexen).

2 Begäran har framställts i ett förfarande som anhängiggjorts av Agrover Srl (nedan kallat Agrover) avseende upphävande av ett beslut om uppbörd av tull som antagits av Agenzia Dogane Circoscrizione Doganale di Genova (tullmyndigheterna i Genua).

Tillämpliga bestämmelser

3 Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Ungern, å andra sidan, undertecknat i Bryssel den 16 december 1991, godkändes på Europeiska gemenskapernas vägnar genom rådets och kommissionens beslut 93/742/Euratom, EKSG, EG av den 13 december 1993 (EGT L 347, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 25, s. 3). I artikel 15, med rubriken "Förbud mot restitution av eller befrielse från tullar", i avtalets protokoll 4 om definitionen av begreppet "ursprungsprodukter" och metoder för administrativt samarbete, i dess lydelse enligt beslut nr 3/96 av associeringsrådet om associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Ungern, å andra sidan, av den 28 december 1996 (EGT L 92, 1997, s. 1) (nedan kallat protokoll 4), föreskrivs följande:

"1. a) Icke-ursprungsmaterial som används vid tillverkning av produkter med ursprung i gemenskapen, i Ungern eller i något av de andra länder som anges i artikel 4 för vilka ursprungsintyg utfärdas eller upprättas enligt bestämmelserna i avdelning V, skall inte bli föremål för restitution av eller befrielse från tull av något slag i gemenskapen eller Ungern.

...

2. Förbudet i punkt 1 skall gälla i fråga om varje föranstaltande om återbetalning eller efterskänkande, helt eller delvis, av tullar eller avgifter med motsvarande verkan som tillämpas i gemenskapen eller Ungern för material som används i tillverkningen och om produkter som omfattas av punkt 1 b ovan, om sådan återbetalning eller sådant efterskänkande uttryckligen eller faktiskt tillämpas när de produkter som framställs av detta material exporteras men inte om de behålls där för inhemsk förbrukning.

3. En exportör av produkter som omfattas av ursprungsintyg skall vara beredd att vid varje tillfälle, på begäran av tullmyndigheterna, förete alla dokument som visar att tullrestitution inte har erhållits för de icke-ursprungsmaterial som använts vid tillverkningen av de ifrågavarande produkterna, och att tullar och avgifter med motsvarande verkan vilka är tillämpliga i fråga om sådant material verkligen har betalats.

..."

4 I artikel 114.1 i tullkodexen föreskrivs bland annat att förfarandet för aktiv förädling skall medge att icke-gemenskapsvaror, som är avsedda för återexport från gemenskapens tullområde som förädlingsprodukter, används i en eller flera förädlingsprocesser inom gemenskapens tullområde utan att dessa varor underkastats importtullar eller handelspolitiska åtgärder. Denna form av förfarande för aktiv förädling betecknas suspensionssystem (artikel 114.2 a i tullkodexen). Det framgår av artikel 114.2 c och d i tullkodexen att begreppet förädlingsprodukter avser alla produkter som härrör från förädlingsprocesser, såsom behandling eller bearbetning av varor.

5 Enligt artikel 115.1 a i tullkodexen får förädlingsprodukter även framställas av "likvärdiga varor", vilka i artikel 114.2 e i tullkodexen definieras såsom "gemenskapsvaror som används i stället för importvaror för tillverkning av förädlingsprodukter", förutsatt att dessa tekniskt och kommersiellt är likvärdiga med importvarorna. Det är då fråga om systemet "för likvärdig ersättning". I artikel 115.1 b i tullkodexen föreskrivs dessutom att förädlingsprodukter som har framställts av likvärdiga varor får exporteras från gemenskapen före import av varorna med ursprung i tredjeland (systemet för "export i förväg" eller "EX/IM").

6 Enligt artikel 115.3 i tullkodexen medför systemet för likvärdig ersättning följande förändring av tullstatusen: "importvarorna [skall] för tulländamål behandlas som likvärdiga varor och de senare varorna som importvaror".

7 Artikel 216 i tullkodexen har följande lydelse:

"1. Om en överenskommelse som har träffats mellan gemenskapen och vissa tredje länder omfattar förmånsbehandling i tullhänseende vid import till dessa tredje länder av varor som enligt överenskommelsen har sitt ursprung inom gemenskapen, skall utfärdandet av de dokument som behövs för att möjliggöra sådan förmånsbehandling i tredjeland leda till att en tullskuld vid import uppstår förutsatt att gällande importtullar betalas på de icke-gemenskapsvaror som ingår i varorna, om dessa har framställts genom aktiv förädling.

2. Den tidpunkt då tullskulden i fråga anses uppkomma är den tidpunkt då tullmyndigheterna tar emot tulldeklarationen för export av de aktuella varorna.

3. Deklaranten är gäldenär. Vid indirekt ombudskap skall den person för vars räkning tulldeklarationen görs också vara gäldenär.

4. Det importtullbelopp som svarar mot denna tullskuld skall bestämmas på samma sätt som en sådan tullskuld som skulle uppkomma om en deklaration för övergång till fri omsättning av varorna i fråga togs emot samma dag i syfte att avsluta förfarandet för aktiv förädling."

8 I artikel 220.2 i tullkodexen föreskrivs följande:

"Förutom i de fall som avses i artikel 217.1 andra och tredje stycket, skall bokföring i efterhand inte ske i följande fall:

...

b) Det tullbelopp som enligt lag skall erläggas har inte bokförts på grund av ett misstag från tullmyndigheternas sida och gäldenären kunde inte rimligen ha upptäckt detta, eftersom denne för sin del handlat i god tro och följt bestämmelserna i den gällande lagstiftningen i fråga om tulldeklarationen.

...”

Tvisten vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

9 Agrover är ett bolag med säte i Italien som innehar ett tillstånd för aktiv förädling av paddyris. Under december 2000 exporterade bolaget vid tre tillfällen slipat ris med ursprung i gemenskapen till Ungern. Under februari 2001 importerade bolaget motsvarande mängd råris från Thailand tullfritt.

10 Den 26 januari 2004 fann de italienska myndigheterna med stöd av artikel 216 i tullkodexen att dessa transaktioner inte kunde omfattas av förfarandet för aktiv förädling. Myndigheterna ansåg nämligen att befrielse från tull kunde medges endast såvida ersättningsimporten avsåg en vara som importerats från ett land som träffat en överenskommelse om förmånsbehandling med gemenskapen, vilket inte är fallet för Konungariket Thailand. Myndigheterna beslutade därför att uppbära tull på risimporten (73 767,88 euro). Agrover överklagade detta beslut till Commissione tributaria provinciale di Genova (lokal skattenämnd i Genua), som den 2 juli 2004 ogillade överklagandet. Agrover överklagade detta avgörande till den hänskjutande domstolen.

11 Det är under dessa omständigheter som Commissione tributaria regionale di Genova (regional skattenämnd i Genua) beslutade att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

”1) Är artikel 216 i tullkodexen ... tillämplig i ett fall där en gemenskapsvara (ris) som exporterats i förväg inom ramen för förfarandet för aktiv förädling med

intyg EUR.1 till ett tredjeland (med vilket en överenskommelse om förmånsbehandling i tullhänseende har träffats) föranleder att importtull skall tas ut vid en efterföljande ersättningsimport av samma (likvärdiga) vara från ett tredjeland som inte träffat någon överenskommelse med gemenskapen?

2) Har tullmyndigheten rätt att, för det fall att tull inte tas ut enligt artikel 216 i tullkodexen ... avseende ersättningsimporten, senare ta ut sådan tull eller är det undantag som följer av artikel 220 i tullkodexen tillämpligt?"

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

Yttranden som har inkommit till domstolen

12 Agrover och Europeiska gemenskapernas kommission har gjort gällande att artikel 216 i tullkodexen inte skall tillämpas på transaktioner avseende aktiv förädling med export i förväg, vilket den italienska regeringen har bestritt.

13 Agrover har gjort gällande att det i nämnda artikel 216 förutsätts att icke-gemenskapsvarorna ingår i en förädlingsprodukt. Bestämmelsen är således inte tillämplig när, såsom i det fall som är aktuellt i målet vid den nationella domstolen, förädlingsprodukten har exporterats före importen av varorna med ursprung i

tredjeland. Denna tolkning styrks av artikel 15 i protokoll 4, enligt vilken det endast är "[i]cke-ursprungsmaterial som används vid tillverkning av produkter med ursprung i [bland annat] gemenskapen" som inte får bli föremål för restitution av tull. Agrover har tillagt att en tillämpning av artikel 216 i tullkodexen skulle rubba balansen mellan de transaktioner som är aktuella i målet vid den nationella domstolen och orsaka bolaget en förlust på cirka 210 euro per ton ris.

14 Kommissionen har erinrat om att artikel 216 i tullkodexen rör varor som "har sitt ursprung inom gemenskapen". Den ändring av tullstatusen som följer av artikel 115.3 i tullkodexen medför att en transaktion av typen EX/IM inte kan jämställas med export av varor till ett tredjeland med vilket gemenskapen träffat en överenskommelse om förmånsbehandling. Den omständigheten att det i artikel 216.2 i tullkodexen föreskrivs att en tullskuld anses uppkomma vid den tidpunkt då tullmyndigheterna tar emot tulldeklarationen för export innebär att det är uppenbart att bestämmelsen inte kan tillämpas på en transaktion av typen EX/IM. Med beaktande av denna rättsliga fiktion borde inte de italienska myndigheterna ha viserat intyget EUR.1 för ris med gemenskapsursprung som skall exporteras till Ungern, utan borde i stället ha fastställt att riset kom från Thailand för att exporteras till Ungern inom ramen för förfarandet för aktiv förädling EX/IM.

15 Den italienska regeringen har gjort gällande att Agrovers påstående innebär att en enda transaktion medför orimligt många förmåner, eftersom såväl den vara som exporterats i förväg som varan med ursprung i tredjeland därmed är befriade från tull. Tullkodexkommittén har undanröjt oklarheterna avseende tolkningen av artikel 216 i tullkodexen. Tullkodexkommittén har nämligen i handlingen TAXUD/724/2003 av den 20 mars 2003 fastställt att nämnda bestämmelse skall tillämpas på samtliga fall avseende aktiv förädling av ris med export i förväg och likvärdig ersättning.

Domstolens bedömning

16 Den nationella domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida artikel 216 i tullkodexen skall tillämpas på aktiv förädling med export i förväg.

17 Enligt domstolens fasta rättspraxis skall, vid tolkningen av en gemenskapsrättslig bestämmelse, inte bara dess lydelse beaktas, utan också sammanhanget och de mål som eftersträvas med de föreskrifter som den ingår i (se dom av den 17 november 1983 i mål 292/82, Merck, REG 1983, s. 3781, punkt 12, och av den 8 september 2005 i de förenade målen C-544/03 och C-545/03, Mobistar och Belgacom Mobile, REG 2005, s. I-7723, punkt 39) samt bestämmelserna i gemenskapsrätten som helhet (dom av den 6 oktober 1982 i mål 283/81, Cilfit m. fl., REG 1982, s. 3415, punkt 20; svensk specialutgåva, volym 6, s. 513). Eftersom internationella avtal som gemenskapen har ingått har företräde gentemot gemenskapens sekundärrätt, skall den senare i möjligaste mån dessutom tolkas konformt med dessa avtal (dom av den 12 januari 2006 i mål C-311/04, Algemene Scheeps Agentuur Dordrecht, REG 2006, s. I-609, punkt 25 och där angiven rättspraxis).

18 Det framgår att artikel 216 i tullkodexen har till syfte att säkerställa iakttagandet av gemenskapens internationella skyldigheter som följer av vissa överenskommelser om förmånsbehandling (se sjunde skälet i rådets förordning (EEG) nr 2144/87 av den 13 juli 1987 om tullskuld (EGT L 201, s. 15), avseende bestämmelserna i artikel 9.1 i förordningen, vilka har förts in i artikel 216 i tullkodexen). Sådana överenskommelser kan nämligen innehålla bestämmelser om förbud mot restitution som innebär att den förmånsbehandling i tullhänseende som föreskrivs i överenskommelserna skall tillämpas avseende förädlingsprodukter som framställts i gemenskapen genom aktiv förädling endast såvida importtull betalats för de varor med ursprung i tredjeland som ingår i eller har använts för att framställa nämnda produkter.

19 En sådan bestämmelse om förbud mot restitution som den som föreskrivs i artikel 15 i protokoll 4 innebär således att innehavaren av ett tillstånd för aktiv förädling inte får tillgodogöra sig upphörandet av importtull på varor med ursprung i tredjeland som används för förädling när förädlingsprodukten exporteras till den avtalsslutande staten. I enlighet med den bilaterala ekonomiska integration som eftersträvas med en sådan överenskommelse om förmånsbehandling som Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Ungern, å andra sidan, främjar bestämmelserna om förbud mot restitution användandet av varor med ursprung i avtalsparternas tullområde genom att varor med ursprung i tredjeland som används vid aktiv förädling beläggs med importtull. Bestämmelserna innebär således ett förbud mot en sådan kumulation av tullförmåner som skulle kunna uppstå om förfarandet för aktiv förädling tillämpas på samma gång som en förmånlig tullsats.

20 Dessa omständigheter visar att lagstiftaren, genom att anta artikel 216 i tullkodexen, har fastställt att den ekonomiska integration som är en följd av överenskommelserna om förmånsbehandling skall ha företräde framför det syfte att främja gemenskapsföretagens export som eftersträvas med tullförfarandet för aktiv förädling (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 juni 1995 i mål C-437/93, Temic Telefunken, REG 1995, s. I-1687, punkt 18, och av den 13 mars 1997 i mål C-103/96, Eridania Beghin-Say, REG 1997, s. I-1453, punkt 26).

21 Visserligen är det enligt lydelsen av artikel 216 i tullkodexen endast varor med ursprung i tredjeland som "ingår" i förädlingsprodukter med ursprung i gemenskapen som uttryckligen är belagda med tull. Med beaktande av bestämmelsens syfte och allmänna systematik finner emellertid domstolen att den även är tillämplig på fall avseende export i förväg av förädlingsprodukter.

22 Domstolen kan följaktligen inte godta den bokstavliga tolkning av artikel 216 i tullkodexen som Agrover föreslagit. En sådan tolkning skulle nämligen innebära, vad gäller samtliga transaktioner avseende aktiv förädling där förädlingsprodukten

exporteras i förväg, att gemenskapens internationella åtaganden som följer av bestämmelser om förbud mot restitution förlorar sin ändamålsenliga verkan och att innehavaren av ett tillstånd för aktiv förädling kan erhålla flera tullförmåner, vilket lagstiftaren har haft för avsikt att förhindra.

23 Domstolen kan inte heller godta kommissionens argument att den ändring av varornas tullstatus som föreskrivs i artikel 115.3 i tullkodexen är oförenlig med en tolkning av artikel 216 i tullkodexen som innebär att artikeln kan tillämpas på transaktioner av typen EX/IM. I motsats till vad kommissionen förefaller ha gjort gällande har inte nämnda artikel 115.3 till syfte och verkan att ändra de aktuella varornas ursprung i tullhänseende, utan att ändra deras tullstatus i samband med tillämpningen av förfarandet för aktiv förädling.

24 Närmare bestämmelser för genomförande av artikel 115.3 i tullkodexen i samband med export i förväg föreskrivs i artikel 572 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92 (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 3665/93 av den 21 december 1993 (EGT L 335, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 11, s. 11). Enligt nämnda artikel skall ändring av tullstatus ske "för exporterade förädlingsprodukter, när exportdeklarationen tas emot och på villkor att importvarorna har hänförts till förfarandet" för aktiv förädling, och "för importvaror och likvärdiga varor, när de importvaror frigörs som deklarerats för [detta förfarande]". Vad gäller transaktioner av typen EX/IM föreskrivs i artikel 577 i förordningen dessutom att förfarandet skall avslutas "när tullmyndigheterna har tagit emot deklarationen för icke-gemenskapsvarorna".

25 Enligt dessa bestämmelser är det vid en transaktion av typen EX/IM således först när varorna med ursprung i tredjeland har importerats som tullmyndigheterna kan

kontrollera att samtliga villkor för förfarandet för aktiv förädling är uppfyllda och att artikel 216 i tullkodexen inte utgör hinder för suspension av importtullarna.

26 Den första frågan skall följaktligen besvaras på följande sätt. Artikel 216 i tullkodexen är tillämplig på ett sådant förfarande för aktiv förädling som avses i artikel 115.1 b i tullkodexen, inom vars ram förädlingsprodukter har exporterats från gemenskapen före importen av importvarorna.

Den andra frågan

27 Den nationella domstolen har ställt den andra frågan för att få klarhet i huruvida ett företag, som befinner sig i en sådan situation som den som Agrover befinner sig i, enligt artikel 220.2 b i tullkodexen har rätt till att det inte skall ske någon uppbörd i efterhand av importtullar på varor med ursprung i ett tredjeland som inte har träffat någon överenskommelse med gemenskapen om beviljande av förmånsbehandling i tullhänseende.

28 Agrover har anfört att bolaget borde ha befriats från tull med stöd av artikel 220.2 b i tullkodexen på grund av misstag från tullmyndigheternas sida. Bolaget har kritiserat att tullmyndigheterna utfärdade intyget EUR.1 och tolkade artikel 216 i tullkodexen på olika sätt. Agrover har gjort gällande att det alltid handlat i god tro och tillhandahållit myndigheterna samtliga uppgifter som var nödvändiga för att befrias från importtull. Bolaget anser att den omständigheten att nämnda myndigheter inte ifrågasatte denna import utgör ett misstag som utgör hinder för att bokföra tullbeloppen i efterhand. Bolaget har i detta hänseende hänvisat till dom av den 1 april 1993 i mål C-250/91, Hewlett Packard France (REG 1993, s. I-1819).

29 Den italienska regeringen har gjort gällande att villkoren för tillämpning av artikel 220.2 b inte är uppfyllda i förevarande fall.

30 Enligt artikel 220.2 b i tullkodexen skall de behöriga myndigheterna avstå från bokföring av importtullar i efterhand om tre villkor samtidigt är uppfyllda. För det första skall den omständigheten att tullarna i fråga inte har tagits ut bero på ett misstag från de behöriga myndigheternas sida. Vidare måste deras misstag vara av sådant slag att det inte rimligen kunde ha upptäckts av den i god tro handlande gäldenären. Slutligen måste gäldenären ha följt bestämmelserna i den gällande lagstiftningen vid sin tulldeklaration (se, analogt, dom av den 12 juli 1989 i mål 161/88, Binder, REG 1989, s. 2415, punkterna 15 och 16, och av den 14 maj 1996 i de förenade målen C-153/94 och C-204/94, Faroe Seafood m.fl., REG 1996, s. I-2465, punkt 83, samt beslut av den 9 december 1999 i mål C-299/98 P, CPL Imperial 2 och Unifrigo mot kommissionen, REG 1999, s. I-8683, punkt 22, och av den 11 oktober 2001 i mål C-30/00, William Hinton & Sons, REG 2001, s. I-7511, punkterna 68, 69, 71 och 72). När dessa villkor är uppfyllda har gäldenären rätt till att det inte skall ske någon uppbörd i efterhand (dom av den 27 juni 1991 i mål C-348/89, Mecanarte, REG 1991, s. I-3277, punkt 12).

31 Vad gäller det första av dessa villkor är syftet med artikel 220.2 b i tullkodexen att skydda gäldenärens berättigade förväntningar på att samtliga omständigheter som utgör grund för beslutet huruvida tull skall uppbäras är riktiga. Gäldenärens berättigade förväntningar är emellertid endast förtjänta av det skydd som föreskrivs i nämnda bestämmelse om det är de behöriga myndigheterna "själva" som har skapat grunden för dennes berättigade förväntningar. Således är det endast de misstag som kan hänföras till de behöriga myndigheternas aktiva handlande som kan ge rätt till avstående från uppbörd av tullavgifter i efterhand (se, analogt, domen i det ovannämnda målet Mecanarte, punkterna 19 och 23).

32 Vad gäller det andra av de ovannämnda villkoren skall bedömningen av huruvida ett misstag som begåtts av de behöriga tullmyndigheterna hade kunnat upptäckas göras med hänsyn till misstagets art, de berörda aktörernas yrkeserfarenhet samt den

aktsamhet de iakttagit. Misstagets art beror på hur komplicerade respektive enkla bestämmelserna i fråga är och på den tidsperiod under vilken myndigheternas misstag bestått (dom av den 3 mars 2005 i mål C-499/03 P, Biegi Nahrungsmittel och Commonfood mot kommissionen, REG 2005, s. I-1751, punkterna 47 och 48 samt där angiven rättspraxis).

33 Vad gäller det tredje villkoret är deklaranten skyldig att till de behöriga tullmyndigheterna överlämna alla nödvändiga uppgifter som föreskrivs i gemenskapsbestämmelserna och i nationell rätt genom vilka gemenskapsbestämmelserna i förekommande fall kompletteras eller införlivas med hänsyn till den tullbehandling som begärs för de ifrågavarande varorna (domen i de ovannämnda förenade målen Faroe Seafood m.fl., punkt 108).

34 I enlighet med den uppgiftsfördelning som fastställs i artikel 234 EG, enligt vilken EG-domstolen endast skall tillhandahålla den nationella domstolen nödvändiga uppgifter om tolkningen för att den nationella domstolen skall kunna lösa den anhängiggjorda tvisten, ankommer det på den nationella domstolen att tillämpa dessa bestämmelser och att, med hänsyn till samtliga faktiska omständigheter i det anhängiggjorda målet och särskilt de bevis som klaganden har åberopat i detta hänseende, bedöma huruvida varje villkor som uppställs för att det, med stöd av artikel 220.2 b i tullkodexen, skall föreligga en rätt till att det inte skall ske någon uppbörd i efterhand av importtullar är uppfyllt.

35 Den andra frågan skall följaktligen besvaras på följande sätt. De behöriga myndigheterna skall avstå från att bokföra importtullar i efterhand med stöd av artikel 220.2 b i tullkodexen när de, i samband med att ett förfarande för aktiv förädling (suspensionssystem) med likvärdig ersättning och export i förväg avslutas, inte har motsatt sig, på grundval av artikel 216 i tullkodexen, befrielsen från importtullar på varorna med ursprung i tredjeland, under förutsättning att tre kumulativa villkor är uppfyllda. För det första skall den omständigheten att tullarna

inte har tagits ut bero på ett misstag från de behöriga myndigheternas sida. Vidare måste deras misstag vara av sådant slag att det inte rimligen kunde ha upptäckts av den i god tro handlande gäldenären. Slutligen måste gäldenären ha följt bestämmelserna i den gällande lagstiftningen vid sin tulldeklaration. Det ankommer på den nationella domstolen att bedöma huruvida så är fallet med hänsyn till samtliga faktiska omständigheter i det anhängiggjorda målet, särskilt de bevis som klaganden har åberopat i detta hänseende.

Rättegångskostnader

36 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

1) Artikel 216 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 av den 16 november 2000, är tillämplig på ett sådant förfarande för aktiv förädling som avses i artikel 115.1 b i nämnda förordning, inom vars ram förädlingsprodukter har exporterats från Europeiska gemenskapen före importen av importvarorna.

2) **De behöriga myndigheterna skall avstå från att bokföra importtullar i efterhand med stöd av artikel 220.2 b i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 2700/2000, när de, i samband med att ett förfarande för aktiv förädling (suspensionssystem) med likvärdig ersättning och export i förväg avslutas, inte har motsatt sig, på grundval av artikel 216 i nämnda förordning, befrielsen från importtullar på varorna med ursprung i tredjeland, under förutsättning att tre kumulativa villkor är uppfyllda. För det första skall den omständigheten att tullarna inte har tagits ut bero på ett misstag från de behöriga myndigheternas sida. Vidare måste deras misstag vara av sådant slag att det inte rimligen kunde ha upptäckts av den i god tro handlande gäldenären. Slutligen måste gäldenären ha följt bestämmelserna i den gällande lagstiftningen vid sin tulldeklaration. Det ankommer på den nationella domstolen att bedöma huruvida så är fallet med hänsyn till samtliga faktiska omständigheter i det anhängiggjorda målet, särskilt de bevis som klaganden har åberopat i detta hänseende.**

Underskrifter